

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 grudnia 1990 r.

Nr 87

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 505 — z dnia 30 września 1990 r. o uchyleniu ustawy o planowaniu społeczno-gospodarczym oraz o zmianie niektórych ustaw 1181
- 506 — z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej 1182

ROZPORZĄDZENIA:

- 507 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 grudnia 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wzoru i sposobu prowadzenia rejestru stowarzyszeń 1187
- 508 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 5 grudnia 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia siedzib oraz właściwości miejscowej i rzeczowej urzędów celnych 1188

505

USTAWA

z dnia 30 września 1990 r.

o uchyleniu ustawy o planowaniu społeczno-gospodarczym oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1. Uchyla się ustawę z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134, Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 439).

Art. 2. 1. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi i Senatowi:

- 1) roczne założenia polityki społeczno-gospodarczej,
- 2) roczne i wieloletnie prognozy koniunktury gospodarczej oraz długookresowe programy działań gospodarczych państwa (w tym programy sektorowe),
- 3) z własnej inicjatywy lub na wniosek Sejmu — informacje, analizy i oceny sytuacji społeczno-gospodarczej państwa.

2. Horyzont czasowy oraz zakres programów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, określa Rada Ministrów w zależności od stanu gospodarki i warunków międzynarodowych.

Art. 3. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Planowania (Dz. U. Nr 41, poz. 327) art. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Art. 2. Do zakresu działania Urzędu należy:

- 1) opracowywanie:
  - a) projektów długookresowych programów działań gospodarczych państwa,
  - b) wspólnie z Ministrem Finansów oraz zainteresowanymi ministrami — projektów rocznych założeń polityki społeczno-gospodarczej, które po uchwaleniu przez Radę Ministrów stanowią podstawę do prac nad projektem budżetu państwa,

- c) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- d) zasad polityki regionalnej państwa,
- 2) sporządzanie okresowych analiz realizacji programów wymienionych w pkt 1,
- 3) sporządzanie analiz sytuacji społeczno-gospodarczej kraju oraz prowadzenie studiów dotyczących podstawowych problemów społeczno-gospodarczych kraju i regionów,
- 4) opracowywanie krótko-, średnio- i długookresowych prognoz gospodarczych,
- 5) opracowywanie założeń polityki inwestycyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji realizowanych z udziałem środków budżetu państwa,
- 6) sporządzanie analiz i ocen zasobów pracy i zasobów materialnych w gospodarce,
- 7) sporządzanie analiz i ocen funkcjonujących w gospodarce mechanizmów rynkowych i rozwiązań systemowych,
- 8) prowadzenie studiów i analiz w zakresie współpracy gospodarczej z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi,
- 9) inicjowanie i organizowanie prac związanych z projektowaniem założeń polityki gospodarczo-obronnej oraz wykonywanie innych zadań o charakterze obronnym, określonych w odrębnych przepisach,
- 10) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 3. Minister — Kierownik Urzędu, kierując realizacją zadań określonych w art. 2:

- 1) ustala, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz zainteresowanymi ministrami, zasady opracowywania projektów rocznych założeń polityki społeczno-gospodarczej,
- 2) współdziała z właściwymi naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej w zakresie przygotowywania projektów założeń wymienionych w pkt 1,
- 3) współdziała z wojewodami w zakresie polityki regionalnej państwa,
- 4) wspomaga gminy i ich związki w opracowywa-

niu programów społeczno-gospodarczych, udostępniając im niezbędne informacje i udzielając pomocy metodycznej."

Art. 4. W ustawie z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w art. 17 skreśla się ust. 1.

Art. 5. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ustawy, o której mowa w art. 1, pozostają w mocy do upływu określonego w nich terminu obowiązywania; w braku takiego terminu pozostają one w mocy do dnia 31 grudnia 1990 r.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

506

USTAWA

z dnia 29 listopada 1990 r.

o pomocy społecznej.

Dział 1

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Zasady ogólne i zakres podmiotowy ustawy

Art. 1. 1. Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia.

2. Pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie z organizacjami społecznymi, związkami wyznaniowymi, stowarzyszeniami o charakterze charytatywnym, fundacjami oraz osobami fizycznymi.

3. Osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej.

Art. 2. 1. Celem pomocy społecznej jest zaspokajanie niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin oraz umożliwianie im bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka. Pomoc społeczna powinna w miarę możliwości doprowadzić do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem.

2. Celem pomocy społecznej jest także zapobieganie powstawaniu sytuacji określonych w art. 1 ust. 1.

3. Rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Świadczenie pomocy społecznej powinno służyć również umacnianiu rodziny.

4. Potrzeby osoby i rodziny korzystającej z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i możliwościom pomocy społecznej.

Art. 3. Pomocy społecznej na zasadach określonych w ustawie udziela się osobom i rodzinom, w szczególności z powodu:

- 1) ubóstwa,
- 2) sieroctwa,
- 3) bezdomności,
- 4) potrzeby ochrony macierzyństwa,
- 5) bezrobocia,
- 6) upośledzenia fizycznego lub umysłowego,
- 7) długotrwałej choroby,
- 8) bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych,
- 9) alkoholizmu lub narkomanii,
- 10) trudności w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego,
- 11) klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Art. 4. 1. Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje osobom, które nie mają żadnych źródeł utrzymania lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza najniższej emerytury przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednej z okoliczności wymienionych w art. 3 pkt 2—11.

2. Dochód na jedną osobę w rodzinie, zwany dalej „dochodem na osobę”, oblicza się uwzględniając łącznie dochody wszystkich osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, odejmując kwotę w wysokości alimentów świadczonych na rzecz innych osób, a następnie dzieląc przez liczbę osób pozostających w tym gospodarstwie.

3. Przez członków rodziny (rodzinę) rozumie się osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym.

Art. 5. Osobom i rodzinom, które nie spełniają warunków określonych w art. 4 ust. 1, w szczególności uzasadnionych przypadkach może być przyznana pomoc pieniężna lub w naturze pod warunkiem zwrotu części lub całości wydatków na zasadach określonych w art. 34, 35 i 39—41.